

b) et nyt Møde berammes til Sagens Foretagelse,

c) Bidnet beordres strax hensat til Forvaring paa offentlig Bekostning, indtil det i det berammede Retsmøde har været fremstillet og besvaret de det lovligen gjorte Spørgsmaal; dog har Bidnet Afgang til Løsladelse mod saadan Sikkerhed, som Retten finder tilstrækkelig.

For Sværtsættelsen af den under Lit. c givne Bestemmelse følger Rettens Formand, hvorimod det berøver paa Parterne selv at gjøre Eksekution for de tildømte Omkostninger.

§ 220.

Er der i Medfør af de foregaaende Paragrafer idømt et udeblevet Bidne Straf og Erstatning, har Bidnet, naar det fremstilles eller møder for Retten til Bidnesbyrds Afslæggelse, Afgang til at fremkomme med Oplysninger om, at det har havt lovligt Forfald, eller at behørig Indkaldelse ikke har fundet Sted. Findes disse Oplysninger fyldestgjørende, ophæver Retten den over Bidnet affagte Kjendelse. Dog kan Retten, hvis det befindes, at Bidnet vel har havt lovligt Forfald, men det har forømt at anmeldte saadant for Retten saa betimelig, at Bestemmelsen i § 185 sidste Stykke kunde komme til Anvendelse, efter Omstændighederne indskrænke sig til at nedsætte den idømte Straf eller de Bidnet paalagte Omkostninger.

Nægter Retten at tage Bidnets Indsigelse til Følge, forsaavidt den fremsættes i det Møde, hvortil Bidnet er indkaldt, eller at ophæve den Kjendelse, som ifølge §§ 218 og 219 maatte være affagt over Bidnet, kan Bidnet erholde en Frist til at iværksætte Besværing.

Fremsetter Bidnet ikke Begjæring om den ifølge § 218 affagte Kjendelses Ophævelse i det Møde, til hvilket Sagens Forhandling er udsat, anses Besværing over Kjendelsen for frasaldet, og der kan da ikke heller iværksættes nogen Besværing over den i Tilfælde af fortsat Udeblivelse faldne Kjendelse.

§ 221.

Bægter et Bidne sig ved at svare, uden at ville iværksætte Besværing eller efter ved Høiesteret at være kjendt pligtig til at vidne, og vil Parten ikke frasalde det fremsatte Spørgsmaal, beordrer Retten Bidnet strax hensat til Forvaring paa offentlig Bekostning.

Gjør Bidnets Bægning det nødvendigt at udsætte Sagen, dømmes det derhos til at erstatte de ved det forgjæves afholdte Møde forvoldte Udgifter.

Bidnet forbliver i Forvaring, indtil det befremmer sig til at svare. Det har i saa Fald at tilkjendegive Rettens Formand dette, hvorefter han paa Bidnets Bekostning indkalder alle Vedkommende til Møde.

Dog bliver Bidnet saavel i heromhandlede som i det i § 219 nævnte Tilfælde at løslade efter 6 Maaneders Forløb, saavel som naar Parten tilkjendegiver, at han frasalder dets Forelse.

§ 222.

Naar et Bidne er afhørt, forbliver det tilstede under den senere Devisførelse, indtil Formanden tillader det at forlade Retten enten ubetinget eller imod at blive tilstede i Nærheden.

Bidnerne maa ikke forelægge Parterne eller hverandre Spørgsmaal, men de kunne begjære af Formanden paany at stedes til Afhørelse, naar de i Løbet af Forhandlingerne ville fuldstændiggjøre eller berigtige deres egne eller et andet Bidnes eller Parternes Udsagn. De kunne ligeledes efter Parternes Begjæring eller Rettens Beslutning afhøres paany, naar dertil findes Anledning.